

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Europaudvalget
til udenrigsministeren af 22.
september 2016. Spørgsmål
nr. 11 ad KOM (2016) 0470

Spørgsmål 11:

Kan ministeren forklare, hvordan det kan være, at der med frihandelsaftalen mellem EU og Canada (CETA) er udstukket et tredjeland lignende handelsrettigheder, som virksomheder i EU har (jf. TEUF art. 28,29,34,35,37,110), uden et krav til et tredjeland om at opfylde de såkaldte fire friheder, og at statsministeren gentagne gange, og senest på det åbne samråd i Europaudvalget (30.06.16), har hævdet, at forudsætningen for adgang til EU's indre marked omfatter accept af alle rettigheder og pligter vedrørende de såkaldte fire friheder?

Svar:

Der bør sondres mellem at have en frihandelsaftale med EU – som i Canadas tilfælde – eller at være ”medlem” af EU's indre marked. Alle lande har i princippet adgang til at eksportere til EU's indre marked, mens en tættere tilknytning i form af ”medlemskab” af det indre marked giver en række fordele for virksomheder i de pågældende lande. Det stiller dog samtidig krav til de deltagende lande om at acceptere de fire friheder.

En frihandelsaftale medfører generelt en lavere grad af markedsåbning og færre gensidige forpligtelser. I frihandelsaftalen med Canada (CETA) opretholdes tolden f.eks. fortsat på særligt sensitive produkter, ligesom at den toldfri adgang på visse områder er underlagt kvoter. Herudover er det også begrænset, i hvilken grad ikke-toldmæssige barrierer fjernes med CETA, da frihandelsaftalen jo ikke fører til en tilsvarende harmonisering af regulering samt gensidig anerkendelse, som man kender fra det indre marked. Endelig giver CETA i sammenligning med det indre marked også en ringere grad af markedsadgang på områder som tjenesteydelser og offentlige indkøb.